

Ramon Llull

Ramon Llull (Ciutat de Mallorca, 1232 - 1316)

Rellevant escriptor, filòsof, místic, teòleg i missioner mallorquí del segle XIII.

Ramon Llull va ser un gran escriptor, innovador i avançat al segle que va viure.

Va ser dels primers escriptors en usar la llengua popular, el català, per tractar temes reservats a la llengua sàvia el llatí, temes com la teologia, filosofia i la ciència.

El plurilingüisme de Ramon Llull

Llull va començar escrivint en **àrab** i també va escriure en **llatí, occità i català**.

Mogut pel desig de persuadir als seus conciutadans i per poder transmetre el seu saber i convertir al cristianisme el major públic possible.

OBRA EN CATALÀ

Ramon Llull, primer autor en trencar l'hegemonia del llatí, va fer servir el català com vehicle de les disciplines científiques i humanístiques.

Algunes de les obres que va escriure en català són:

- **Llibre d'Evast i Blanquerna**(1283) i el ***Llibre de meravelles*** (1287-1288), dues obres narratives.
- el ***Llibre de contemplació en Déu***, en part equiparable a una enciclopèdia.
- el ***Llibre del gentil***, un text de polèmica religiosa.
- l'***Arbre de ciència***, que es presenta com una via dinàmica d'accés a totes les branques del saber.

LA LLENGUA

El model lul·lià va significar un salt qualitatiu extraordinari per a la prosa catalana.

Les principals característiques d'aquest model són:

- Elaboració d'un **model flexible, madur i perfectament estructurat**, amb un gran sentit unitari.
- Ús d'un **lèxic precís, ric i clar**, les fonts del qual van ser els popularismes (un gran nombre d'ells són encara vius), els **cultisme llatins** i els **mots derivats**. En definitiva va crear un fons lèxic abundantíssim, format per aproximadament 7000 mots.

Desenvolupament de la sintaxi.

Cal tenir en compte que la sintaxi de les llengües romàniques primitives, tot just sortides del llatí vulgar, era una sintaxi primària, amb un predomini de la coordinació i de la juxtaposició de frases.

La sintaxi de Lull, per contra, és una sintaxi força més evolucionada amb un ús abundant de diverses menes **d'oracions subordinades.**

Tot amb un esperit extraordinàriament fidel a la llengua que li permet fixar per a sempre el català literari, a la vegada que **estableix el model lingüístic** que després seguirà la **Cancelleria Reial.**